

Verslag van de openbare vergadering van het **forum Ruimte**, gehouden op 7 maart 2017 in het Stadhuis aan de Visbrug 1 te Oudewater.

Aanwezig

De heer R.A. van den Hoogen	voorzitter
De heer I.P.F. Boreel (VVD/D66)	lid
De heer J. Broere (CU/SGP)	lid
De heer K. de Bruijn (CDA)	lid
De heer W.K. Knol (De Onafhankelijken)	lid
De heer J.W. van Wijngaarden (CDA)	lid
De heer A.T. Wildeman (De Onafhankelijken)	lid
De heer A. van der Lugt	griffier

Aanwezig op uitnodiging

College van burgemeester en wethouders

De heer L.I.M. Duindam	wethouder
De heer drs. L.W. Vermeij	wethouder

Aanwezige externen

De heer J.W. v.d. Breggen en de heer Hopman van DECO
Mevrouw Versluis van Fair Trade -gemeenten
Mevrouw Benschop van Zwerfvuilambassadeurs.

Ambtelijk apparaat

Mevrouw F. Kers

Verslag: Mevrouw M. van Steijn

Tekstbureau Talent

1. Opening en mededelingen

Voorzitter Van den Hoogen opent de vergadering en heet allen welkom.

2. Vaststellen agenda

De agenda wordt conform vastgesteld.

3. Verslag Forum Ruimte 31 januari 2017

Tekstueel: Het verslag wordt conform vastgesteld.

4. Raadsvoorstel 'Zienswijze voornemen tot fusie woningbouwverenigingen Goed Wonen, Lopik en Oudewater'

De heer Lissendorp van de woningbouwvereniging is verhinderd.

De heer De Bruijn constateert dat er al een zienswijze is verstrekt aan de woningbouwvereniging onder voorbehoud van de goedkeuring van de raad. Hij vraagt zich af of deze zienswijze door de woningbouwvereniging naar het ministerie is doorgestuurd; want zo ja, wat heeft de discussie van vanavond dan voor zin.

Wethouder Vermeij antwoordt dat de woningbouwvereniging het college heeft verzocht om uiterlijk 24 januari een zienswijze in te dienen m.b.t. de voorgenomen fusie, vanwege de termijn die nodig is om die fusie per 1 juli te effectueren. Omdat die zienswijze door de raad moet worden vastgesteld heeft het college de zienswijze al naar de woningbouwvereniging gestuurd onder voorbehoud van goedkeuring door de raad. Keurt de raad de zienswijze af, dan zal het college een aangepaste zienswijze sturen. De wethouder neemt aan dat de woningbouwvereniging de zienswijze binnen de gestelde termijn naar het ministerie stuurt.

De heer De Bruijn gaat er dan van uit dat de minister eventuele wijzigingen van de zienswijze zal meewegen.

In het raadsvoorstel staat bij de argumenten dat de voordelen van deze fusie concrete cijfers zijn in het verzoek van de woningbouwvereniging. De woningbouwvereniging licht dan toe: *Na de fusie ontstaat een robuuste en financieel gezonde woningbouwcorporatie. En: Het is de overtuiging van de fuserende partijen dat besparing op kosten meer ruimte schept voor de inzet van middelen in het primaire doel van de corporatie, nl. sociale woningbouw. En tot slot: dat het maatschappelijk perspectief zich o.m. vertaalt in mogelijkheden tot meer leencapaciteit, en dat een grotere organisatie met een groter vermogen en een grote verdien capaciteit meer mogelijkheden heeft om in te spelen op de zich ontwikkelende markt.*

De heer De Bruijn zou dat graag meer geconcretiseerd zien voor de Oudewaterse situatie, dus wat dat betekent voor het gebouw Schuylenburcht, in bezit van de woningbouwvereniging en waar al geruime tijd discussie is over nieuwbouw; en ook wetende hoe het met de Wulverhorst is gegaan (die uiteindelijk een gebouw heeft neergezet met hulp van Habion). Heeft het college hierover recent gesproken met de woningbouwvereniging? De heer De Bruijn had deze vraag graag aan de heer Lissendorp van de WBVO gesteld maar die is helaas niet aanwezig.

Wethouder Vermeij antwoordt dat de woningbouwvereniging een aantal generieke voordelen benoemt; de wethouder gaat ervan uit dat die ook van toepassing zijn op een specifiek project als de Schuylenburcht. De wethouder is met de woningbouwvereniging in gesprek over de Schuylenburcht, in het kader van volkshuisvesting in het algemeen en in het belang van ouderenhuisvesting en de combinatie zorg en wonen, maar dat is niet gekoppeld aan deze fusie. Het voordeel van een organisatie met een groter eigen vermogen, een groter eigen bezit, is dat die over het algemeen meer leencapaciteit heeft en meer investeringscapaciteit.

De heer De Bruijn leidt uit de stukken van de woningbouwvereniging af dat de vermogens van de drie fuserende partijen bij elkaar komen in één pot. Tijdens het vorige Forum Ruimte bleek dat de gemeente ervoor pleit om de reserves van de woningbouwvereniging Oudewater blijvend in te zetten voor Oudewater en daarover prestatieafspraken te maken. In de concept-zienswijze vertaalt zich dat in de zin: *De woningbouwvereniging is een gezonde organisatie, met stevige financiële reserves, die in Oudewater gerealiseerd zijn met huuropbrengsten van Oudewaterse huurder. Het college hecht eraan dat in de nieuwe situatie deze middelen naar rato in Oudewater ingezet blijven worden.*

Nu is de heer De Bruijn benieuwd of die prestatieafspraken al zijn gemaakt, en wat er wordt bedoeld met naar rato. Ook had hij de heer Lissendorp willen vragen of hij bereid is zulke prestatieafspraken te maken; maar dat moet dan maar schriftelijk.

Wethouder Vermeij laat weten dat dat het proces van de prestatieafspraken met de woningbouwvereniging in werking is gezet. Aan de eerste randvoorwaarde is afgelopen zomer al voldaan: het vaststellen van de nieuwe Woonvisie, die via een aantal wettelijke stappen en termijnen wordt vertaald naar prestatieafspraken met de woningbouwvereniging. Een punt in praktische zin waarover de wethouder nog met hen over in gesprek is, is het moment van het maken van de prestatieafspraken, en ook: met wie ze worden gemaakt (met de bestaande organisatie of de nieuwe gefuseerde organisatie). Volgende week dinsdag heeft de wethouder weer een overleg met de woningbouwvereniging.

Of de woningbouwvereniging in staat of bereid is om het vermogen dat in Oudewater is opgebouwd, ook te blijven inzetten voor Oudewaterse projecten (d.w.z. dat het niet wordt verdeeld over de projecten van de drie gefuseerde partijen): het is de uitdrukkelijke wens van het Oudewaterse college, en dat is ook onderdeel van de prestatieafspraken, dat de woningbouwvereniging een rol speelt in de projecten die voortvloeien uit de afspraken in de Woonvisie, en ook in het blijvend en continu kunnen inzetten van die in Oudewater gegenereerde middelen. Dat is de inzet van het college bij de gesprekken over de prestatieafspraken.

De heer Broere heeft een vraag n.a.v. de structurele kostenbesparingen. Hij zou graag gezien hebben waar die gehaald worden: in Oudewater, Benschop of Lopik. Hij vermoedt dat ze vooral gehaald worden in andere gemeenten dan Oudewater. Hij zou daar graag inzicht in krijgen.

Voorts informeert hij naar het verschil in het voorzieningenniveau tussen Oudewater, en Lopik en Benschop, als het gaat om een Medisch Centrum etc. Oudewater is goed voorzien maar dat geldt niet voor de beide andere gemeenten. Graag meer informatie daarover in het kader van de prestatieafspraken.

Wethouder Vermeij stelt voor de discussie te beperken tot de fusie. Wat betreft de kostenbesparingen wordt een aantal onderwerpen genoemd waarop de gefuseerde organisatie in structurele zin kosten gaat besparen, op allerlei onderdelen. Dat zijn de kosten van de drie organisaties opgeteld. Voeg je ze samen

dan ontstaan er besparingen zoals in het stuk beschreven. Of dat gerealiseerd wordt in Lopik, Benschop of Oudewater maakt dan niet uit. Het *totale* kostenniveau wordt lager.

Wat betreft de tweede vraag, over het voorzieningenniveau: het Medisch Centrum in Oudewater is door de woningbouwvereniging gebouwd maar door de veranderde regelgeving, de nieuwe Woningwet, zijn de woningbouwverenigingen gedwongen zich te beperken tot hun kerntaak, nl. het bouwen van sociale volkshuisvesting. Andere activiteiten, zoals maatschappelijk vastgoed, behoren dus niet meer tot hun mogelijkheden.

De heer Knol gelooft niet in die schaalvoordelen, die worden z.i. nooit bereikt. Wel is spreker benieuwd wat de Oudewaterse huurders beter worden van deze fusie.

Wethouder Vermeij benadrukt dat de fuserende organisaties hebben gezegd dat ze werken voor de huurders in Lopik, Benschop én Oudewater, en dat ook de nieuwe organisatie zorgt dat er bereikbaarheid en dienstverlening blijft in die kernen waar ze actief zijn. De hoofdvestiging blijft in Oudewater. In Benschop en Lopik blijven fysieke vestigingen.

Ten tweede, wat betreft kostenbesparingen en de voordelen daarvan voor de Oudewaterse huurder: het gaat hier om aanmerkelijke bedragen, dat loopt in de tonnen. Dan kun je vragen stellen bij schaalvoordelen maar op het moment dat er – onderbouwd met goede rapportages – zulke grote financiële voordelen worden benoemd, kan het niet zo zijn dat die voordelen niet behaald gaan worden. En of het nu 3 of 4 ton euro is valt niet te voorspellen maar het lijkt de wethouder dat de onderbouwing voldoende is om zeker te zijn van efficiencyvoordelen. Het geldt dat overblijft kun je dus besteden aan onderhoud, nieuwbouwplannen, renovatieplannen en betere dienstverlening aan de huurders. Wel moet de gemeente via prestatieafspraken en de reguliere kanalen die er zijn, strikt blijven in het toezien op en aanspreken van de woningbouwvereniging als het gaat om hun inspanningen richting huurders en kerntaak. Kostenbesparingen moeten niet terechtkomen in reserves, maar bij verbetering van dienstverlening aan de huurders.

De heer Knol laat zich niet overtuigen als het gaat om die efficiencyvoordelen. Hij is vooral benieuwd wat de Oudewaterse huurder hiervan gaat merken. Die prestatieafspraken zijn dus buitengewoon belangrijk, om gelden uit Oudewater te oormerken voor Oudewaterse bestemmingen. Waarom heeft de wethouder dat niet gedaan *voordat* hij instemde met deze fusie?

Wethouder Vermeij antwoordt dat er jaarlijks prestatieafspraken gemaakt worden. Er worden nu weer afspraken gemaakt op basis van de nieuwe Woonvisie. Elk jaar worden die afspraken herzien. Daar past niet bij dat de woningbouwvereniging eerst had moeten instemmen met de prestatieafspraken alvorens het college instemde met de fusie. De drie woningbouwverenigingen zien in de fusie een aantal voordelen en kiezen daarom voor fuseren. De gemeente Oudewater vindt dat de woningbouwvereniging een belangrijke rol speelt in volkshuisvestingsbeleid en dat ze daar invulling aan moet geven op een manier die de Oudewaterse huurders ten goede komt. Je gaat daar, als partners, op een gelijkwaardige manier over in gesprek.

De heer Knol herinnert eraan dat het de vorige keer niet tot een positief besluit kon komen vanwege de huurders in Benschop. Hij zou graag horen hoe het komt dat de huurders nu toch overtuigd geraakt zijn van de voordelen. Welke argumenten hebben daar de doorslag in gegeven?

Wethouder Vermeij is daar niet bij geweest. Hij weet niet anders dan dat op basis van een nadere toelichting de huurders van Benschop uiteindelijk wel hebben ingestemd met de fusie.

De voorzitter constateert dat dat in feite een vraag is voor de heer Lissendorp.

De heer Knol refereert aan de rol van de Schuylenburcht, als reactie op de opmerking van de wethouder dat het een stuk lastiger is geworden voor corporaties om te investeren in maatschappelijk vastgoed c.q. zorg-vastgoed. Maar landelijk trekt dat juist weer aan. Heeft de wethouder daarover contact gehad met de woningbouwvereniging? Hoe neemt de wethouder dat mee in de besprekingen?

Wethouder Vermeij verwijst naar de veranderde wetgeving. Dat is de reden waarom het lastiger wordt voor een woningbouwvereniging om te investeren buiten hun feitelijke kerntaak, dus in zaken als een medisch centrum, huisvesting voor een apotheek e.d.; maar investeren in woon-zorgcomplexen, huisvesting voor ouderen: dat is nog steeds een van hun kerntaken. Als het gaat om de toekomst van de Schuylenburcht is er een belangrijke inzet van de woningbouwvereniging hier. De wethouder is intensief met de woningbouwvereniging in gesprek over de toekomst van de Schuylenburcht.

De heer Knol is benieuwd wanneer daar meer over te melden zal zijn.

Wethouder Vermeij refereert daarop aan de rechtszaak die momenteel loopt over de ontbinding van het huurcontract tussen Wel Thuis en de woningbouwvereniging. Als Wel Thuis gehouden wordt aan de huurovereenkomst kan het nog jaren duren voordat Wel Thuis gaat vertrekken. De huurovereenkomst loopt tot 2020. Valt de uitspraak van de rechter uit in het voordeel van Wel Thuis en mag Wel Thuis veel eerder ontbinden, dan ontstaat ook de mogelijkheid om sneller te schakelen.

De heer Knol vraagt wat de inzet is van het college in de gesprekken met de woningbouwvereniging over de toekomst van de Schuylenburcht en het vervolg daarop. Spreker suggereert dat het college ook zou kunnen meebewegen met de ontstane situatie.

Wethouder Vermeij zegt dat de inzet is om te zorgen dat er op zo kort mogelijke termijn zicht komt op passende huisvesting voor ouderen met een woon-zorgbehoefte.

De voorzitter herinnert eraan dat de discussie van vanavond gaat over de fusie.

De heer Boreel vraagt wat de consequentie is als de prestatieafspraken niet gehaald worden.

Ten tweede: de gemeente Oudewater gaat nu toch die garantie van een achtervang verlenen. Dat kost de garantienemer geld, i.c. de gemeente Oudewater. De gemeente Oudewater staat ook garant voor de projecten van de totale nieuwe woningbouwvereniging dus ook buiten Oudewater. Wat voor consequenties heeft dat voor de begroting van Oudewater? Moet Oudewater daar een aparte voorziening voor treffen?

Wethouder Vermeij antwoordt dat die garantstelling een uiterst theoretische situatie is. Als een woningbouwvereniging een project ontwikkelt wordt er een garantstelling geregeld via het waarborgfonds sociale woningbouw. Het risico is dat de gemeente daarop aangesproken wordt. Maar het is algemeen aanvaard dat dat risico zo klein is dat daar geen voorziening in de begroting voor getroffen hoeft te worden.

Wat als de prestatieafspraken niet gehaald worden: dit raadsvoorstel betreft het fusievoornemen van de woningbouwvereniging met Lopik en Benschop. Op het moment dat de prestatieafspraken met de woningbouwvereniging gemaakt worden komen ze ook hier aan de orde. Op dat moment moet de discussie gevoerd worden over wat wel en wat niet.

De heer Boreel wil graag weten wat de *consequentie* is als de prestatieafspraken niet gehaald worden, of doordat de woningbouwvereniging onvoldoende slagkracht heeft, of de gemeente. Of heeft dat geen consequenties?

De wethouder antwoordt dat het een wettelijke verplichting vanuit de Woningwet is dat gemeenten en woningbouwvereniging prestatieafspraken maken. Worden die niet gehaald, dan heeft de minister de mogelijkheid om de woningbouwvereniging erop aan te spreken. Gaat het bij herhaling mis, dan kan de minister als uiterste consequentie de toelating intrekken. Maar zover is het nooit gekomen in dit land.

De heer Boreel constateert dat het dan in feite een ritueel is om prestatieafspraken te maken. Want er zitten geen consequenties aan vast. Immers, het zal niet zo snel gebeuren dat de minister ervan op de hoogte wordt gesteld.

Dan een vraag over de fusiekosten. Die bedragen € 2 ton. Een kwart daarvan, € 50.000, is "onvoorzien", en € 45.000 is juridische dienstverlening. Waarom is dat nodig? Dit is toch een standaardfusie?

Wethouder Vermeij antwoordt dat hij niet met de woningbouwvereniging heeft gesproken over de kosten van het fusietraject. Dat valt onder de bevoegdheid van de Raden van Commissarissen, zij moeten de bestuurders ruimte geven om deze kosten te maken.

De heer Boreel vreest dat ze daardoor niet voldoende geld zullen hebben om een stuk grond van de gemeente af te nemen. In die zin is het redelijk om navraag te doen naar de noodzaak van de hoogte van die kosten. **N.B.**

De voorzitter laat weten dat vragen aan de woningbouwvereniging uiterlijk donderdagavond naar de griffier gestuurd kunnen worden zodat hij die door kan zetten naar de heer Lissendorp om nog voor de raad van 16 maart antwoord te krijgen. .

Conclusie: Besprekstuk voor de raad.

5. Raadsvoorstel Hoofdpijnen Duurzaamheidsprogramma 2017 – 2018

Aanwezig zijn mevrouw Kers, gemeente Oudewater; de heer V.d. Breggen en de heer Hopman, DECO; mevrouw Versluis, Fair Trade -gemeenten; mevrouw Benschop, initiatiefnemer Zwerfvuilambassadeurs.

De heer Knol is blij dat er een concreet voorstel ligt en dat er een substantieel bedrag beschikbaar is om dat programma uit te voeren. Wel blijkt er een deel afgesnoept te zijn voor volgend jaar. Maar het is een soort bonus door minder gebruik te maken van OdrU-diensten dan begroot, en de heer Knol pleit ervoor om die volledig in te zetten.

Wat betreft de keuze van de onderwerpen: indertijd heeft de fractie gevraagd er een drie- of viertal uit te halen i.p.v. het geld te versnipperen. Graag hoort de heer Knol waarom nu toch alle onderwerpen worden meegenomen.

Wethouder Vermeij wijst erop dat de discussie die de heer Knol aanhaalt, over de keuze voor een aantal speerpunten, nog dateert van december vorig jaar, voordat het college met de OdrU in gesprek ging over het vrijmaken van middelen. Inmiddels is er van die kant een fors bedrag vrijgemaakt wat Oudewater kan inzetten voor duurzaamheidsprojecten en is daar incidenteel € 56.000 voor beschikbaar. Dat betekent dat men concreet aan de slag kan gaan met de grote diversiteit aan projecten vanuit de verschillende initiatiefnemers.

De heer Knol vraagt of de wethouder bereid is om het handgeld van € 3.800 toe te voegen aan dit budget, en niet over te hevelen naar volgend jaar. Volgend jaar moet bekeken worden of er in de eigen begroting middelen gevonden kunnen worden voor het vervolg, vindt de heer Knol.

De wethouder vertelt dat er een groot aantal projecten is geïnventariseerd en dat daar binnen het beschikbare bedrag een budget aan is gealloceerd. Dan resteert er een bedrag van 3.800, en het idee is dat beschikbaar te houden voor kleine initiatieven volgend jaar. Anders vallen die kleine projecten om. De wethouder voelt er daarom het meest voor om dat relatief kleine bedrag nu te laten staan.

Wat De Onafhankelijken betreft mag dat uit de begroting en mag het bedrag van de OdrU nu volledig worden besteed.

Wethouder Vermeij herinnert eraan dat er dit jaar nog tweemaal over de begroting gesproken gaat worden: eind van deze maand en ook in november.

De heer Boreel constateert dat de nota in lijn is met de motie die zijn fractie heeft ingediend. Hij is er dus uiterst content mee dat de wethouder dit bedrag heeft losgekregen bij de OdrU. Maar het woord 'incidenteel' roept vragen op: Oudewater besteedt jaarlijks dat bedrag aan de OdrU dus waarom incidenteel beschikbaar stellen voor het duurzaamheidsprogramma, en niet jaarlijks?

Andere vraag: wanneer komt de definitieve nota Duurzaamheid?

Tot slot: zitten hier nog ambtelijke kosten bij of komen die er achteraf nog bij?

Wethouder Vermeij legt uit dat het geld dat bij de OdrU vandaan teruggekomen is te maken heeft met een onderschrijving die er was op het contract van Oudewater bij de OdrU: een aantal uren zijn dus niet gemaakt, en de wethouder heeft kunnen uitonderhandelen dat dat in de vorm van een fors bedrag teruggestort wordt. Tegelijkertijd vindt er een analyse plaats over de oorzaak van die onderbesteding. Zit daar aanleiding in om te veronderstellen dat het structureel is, dan zal de wethouder zeker met de OdrU het gesprek verder voeren over het continueren van het *verlagen* van de bijdrage. Maar eerst wil hij die analyse afwachten. **TOEZEGGING**

Dan het definitieve uitgewerkte duurzaamheidsprogramma: dat komt in mei 2017 bij het college en vervolgens zal de raad middels een RIB geïnformeerd worden. **TOEZEGGING**

Zijn er nog aanvullende kosten: er is inderdaad ambtelijke begeleiding nodig, voor een deel vanuit de OdrU (maar binnen het reguliere contract) en de ondersteuning van mevrouw Kers is meegenomen in de lumpsum met Woerden dus daar komen geen extra onkosten voor.

Ook de heer De Bruijn is blij me dit stuk. Wel heeft hij zorgen over de continuïteit: als het duurzaamheidsprogramma in Oudewater betaald moet gaan worden met toevallige onderschrijvingen van gemeenschappelijke regelingen ziet hij het slecht in. Die € 3.800 zou wat betreft de heer De Bruijn nu ook in dit jaar mogen worden uitgegeven, het is geld dat over is, en hij daagt het college en de nieuwe coalitie uit om 30 maart in de aangepaste begroting de toekomst te schetsen in financiën die voor duurzaamheid in 2018 beschikbaar zijn, om te voorkomen dat alle plannen volgend jaar weer in elkaar storten.

Dan nog een vraag n.a.v. het stuk zelf, m.b.t. afvalstoffen. De gemeente wil beter scheiden van afval belonen middels financiële prikkels. Spreker denkt dat het zinvol is ook te belonen als burgers *minder* gaan aanbieden; dat is nog veel beter voor het milieu en komt de duurzaamheid ten goede.

Tot slot een vraag over de toetsingscriteria. Mensen kunnen subsidie aanvragen, en bij het stuk zit een bijlage Toetsingscriteria pilot subsidietoewijzing. Bij de recycling-voorstellen mist de heer De Bruijn dat er een *ideële* reden moet zijn om dit te doen, dus geen *commerciële*. Want dat is niet de bedoeling. Heeft de wethouder iets geregeld om dat uit te sluiten?

Wethouder Vermeij komt allereerst terug op het structureel financieren. Er zijn twee kansen om het gesprek aan te gaan over structurele duurzaamheidsfinanciering in Oudewater: eind maart over de aangepaste begroting 2017, en ten tweede in november, begroting 2018 en meerjarenperspectief. Er is dus nog voldoende gelegenheid om dit te bespreken. Tegelijkertijd moet dit duurzaamheidsprogramma vanuit incidenteel geld een leidraad zijn om te zien wat het effect van dat budget is, en daarom is november dan een passender timing dan maart; maar het laat onverlet dat de raad in maart de discussie nog eens kan voeren over de wenselijkheid van structurele inzet op duurzaamheid.

Afval scheiden, steeds minder afval aanbieden: dat is de bedoeling van het afvalbeleid in Oudewater. In 2017 worden eerste stappen gezet voor afvalscheiding, zie het vorige forum, en dat moet een opstap zijn naar de uiteindelijke doelstelling van “minder dan 100 kg restafval per persoon”. Dat betekent dus ook: minder aanbieden. Maar daar is niet alleen techniek voor nodig maar ook een gedragsverandering, en dat is een traject wat meerdere jaren vergt.

De laatste vraag ging over de toetsingscriteria. Die wordt beantwoord door mevrouw Kers, die overleg heeft gehad met de juridische afdeling en mensen van Inkoop.

Mevrouw Kers heeft het antwoord op die vraag nog niet paraat. Zij ziet dit echt als een pilot; specifiek voor deze duurzaamheidsinitiatieven is gezocht naar een eerlijke selectie, zodat iedereen een kans maakt. Daarom is bedacht er een aantal stappen in in te bouwen en toetsingscriteria voor als er teveel aanvragen zijn.

Hoe voorkom je dat commerciële partijen hier geld uit gaan halen: op basis van eerdere ervaringen zullen die toetsingscriteria verscherpt moeten worden via wegingscijfers. Het valt niet helemaal uit te sluiten dat er ondernemingen meedoen; DECO is ook een partij waar ondernemers achter schuilgaan. [De heer V.d. Breggen interrumpeert met de opmerking dat dat niet het geval is.]

Maar gaandeweg dit jaar zal mevrouw Kers volgen hoe dit zich ontwikkelt en hoe het ondervangen kan worden. **TOEZEGGING**

De heer De Bruijn stelt vast dat aan deze lijst, als hij wordt goedgekeurd, het hele budget opgaat. Het lijkt hem dus niet relevant dat andere partijen nog subsidie kunnen aanvragen. En er valt dus ook niet veel meer te toetsen.

Mevrouw Kers zegt dat bij het toetsen van aanvragen kritisch wordt gekeken of het project een bijdrage levert aan de doelen die gesteld zijn.

De heer De Bruijn neemt aan dat de projecten van de lijst al aan de criteria voldoen en dat het geld voor dit jaar dus al vergeven is.

Mevrouw Kers licht toe dat dit overzicht alle partijen behelst die zich in de werksessie hebben gemeld met ideeën. Een groot aantal is al rijp voor het indienen van een subsidieaanvraag; maar de behandeling van die subsidieaanvragen moet nog plaatsvinden. Na de besluitvorming door de raad zullen de subsidieaanvragen behandeld worden. Dit zijn alleen de initiatiefnemers die zich gemeld hebben met ideeën.

De heer De Bruijn vindt dat nogal verwarrend. Als er partijen zijn die er op de 23e niet bij waren, kunnen die dan nu alsnog ideeën aandragen? En als ze aan de criteria voldoen, kunnen ze dan nog meedoen? En gaat dat dan ten koste van de subsidiebedragen van de partijen die nu al op de lijst staan? Want dat kan niet anders.

Wethouder Vermeij zegt dat er voor dit jaar een budget beschikbaar is waarmee een pilot gedaan kan worden voor een lokaal duurzaamheidsprogramma; daar is een brede bijeenkomst op 23 februari voor georganiseerd; iedereen heeft de kans gehad om daar met initiatiefvoorstellen te komen en dat heeft geleid tot een lijst met initiatieven. Het overzicht daarvan heeft het forum ontvangen bij het voorstel, en die projecten zijn met het bijbehorende budget gealloceerd binnen het bedrag dat dit jaar beschikbaar is. Als de raad het duurzaamheidsprogramma vaststelt moet voor al die projecten nog wel een subsidieaanvraag ingeleverd worden. Als die aanvraag voldoende onderbouwd is kan het college akkoord gaan met het voorstel en de subsidie toekennen. In het beste geval betekent dat dat alle genoemde

initiatieven in 2017 gehonoreerd kunnen worden. Melden zich nog meer initiatiefnemers, dan kunnen die niet meer gehonoreerd worden. Wel is dat dan een uitstekende onderbouwing van de wens om voor een lokaal duurzaamheidsprogramma *structureel* geld beschikbaar te stellen.

De heer Wildeman wijst erop dat in het voorstel ook staat dat aan de raad wordt gevraagd om deze projecten te koppelen aan de subsidieverordening. Dat is dus een algemene paraplu boven dit alles, en spreker veronderstelt dat de normale procedures van toepassing zijn. Dan worden al veel vragen weggenomen.

Wethouder Vermeij antwoordt dat dat nu precies de reden is waarom dit hele programma onder de paraplu van de subsidieverordening is gebracht. Daar zijn al spelregels, en die worden hierop van toepassing verklaard.

De heer Boreel denkt dat, als er een subsidieaanvraag wordt gedaan voor een bepaald project, de wethouder dat nog kan aanpassen, bijv. in de zin van minder financiën toekennen dan wordt gevraagd. Op die manier kan er financiële ruimte ontstaan voor eventuele *nieuwe* initiatieven.

Wethouder Vermeij bevestigt dat. Het college kan in de beschikking aanvullende voorwaarden stellen.

De heer Knol vraagt de wethouder wanneer de toetsing gaat plaatsvinden. Een maand lijkt hem voldoende.

Wethouder Vermeij verwijst voor het antwoord op deze vraag naar pagina 4 van het voorstel, waar de planning staat: behandeling is vanavond in forum, 16 maart in de raad, bij akkoord raad staat de procedure open voor het indienen van aanvragen, en het voornemen is om de aanvragen zodra ze binnen zijn ook snel in het college te behandelen. Dat zou op 28 maart kunnen. De ambtelijke voorbereiding is daar al op ingericht.

De heer Knol stelt voor de indieners die nu op de lijst staan, schriftelijk een uiterste datum van indiening door te geven.

De wethouder heeft de indruk dat alle aanvragers in de zaal zitten. Zij hebben het dus gehoord.

Mevrouw Versluis zit aan tafel namens de Werkgroep Fair Trade -gemeenten en laat weten dat hun aanvraag al is ingediend.

De voorzitter constateert met genoegen dat er voortvarend gebruik wordt gemaakt van een verordening die er nog niet is.

De heer De Bruijn ondersteunt van harte wat de heer Knol al aangaf: laat de initiatieven snel starten, uiterlijk maart/april.

De heer Van Wijngaarden vraagt duidelijkheid over de bestemming van de € 13.000 voor de zonnepanelenactie in Oudewater: is dat puur voor organisatie, of ook voor subsidie aan de deelnemers?

Dan de duurzaamheidsmarkt. Er staat een bedrag van € 9,5 op de lijst terwijl DECO € 7,5 vraagt. Waarom die opschaling?

Waardering voor het feit dat de kinderkledingbeurs Oudewater erop gezet is. Het CDA had daarom gevraagd.

Zwerfvuilambassadeurs, Nedvang-subsidie. Mogen de zwerfvuilambassadeurs op € 11.000 rekenen als ze dat vragen (want dat is de Nedvang-subsidie) ?

Wethouder Vermeij wil de vraag over de inhoudelijke uitwerking van de zonnepalenactie terugleggen bij de indieners van het project, DECO.

Nedvang-subsidie: er is al eens schriftelijk uitgelegd hoe dat proces in elkaar zit. Er is een discussie geweest over een post Zwerfvuil van € 8.000 op de begroting van de OdrU. Oudewater ontvangt een subsidie van Nedvang van ongeveer € 11.000. Het is niet zo dat die € 8.000 van de OdrU opgaat aan het binnenhalen van die € 11.000 van Nedvang. OdrU besteedt ter waarde van € 8.000 inzet aan het terugbrengen van zwerfvuil. De budgetten die Oudewater binnenkrijgt van Nedvang worden volledig ingezet voor het terugdringen van zwerfvuil: een deel gaat naar de zwerfvuilambassadeurs en een ander deel wordt op een andere manier voor dit doel gebruikt.

De heer Van Wijngaarden vraagt waarom de wethouder niet zorgt dat het subsidiebedrag goed op de lijst gezet is. Want er staat bij activiteiten "zwerfvuilambassadeurs" en niet "o.a.". Vorige keer is gesteld dat er geen groot bedrag naar organisatiekosten mag gaan maar dat lijkt nu niet veranderd te zijn.

De wethouder leg het uit als volgt. De subsidie die Oudewater ontvangt van Nedvang wordt door de wethouder ingezet op het terugdringen van zwerfvuil in Oudewater. De € 8.000 waar eerder discussie over was is een post op de begroting binnen de contracturen van de OdrU, voor activiteiten die de OdrU inzet op het terugdringen van zwerfvuil (via diverse activiteiten).

De heer Boreel merkt op dat er een uitgebreide e-mail aan het forum is gestuurd met deze uitleg. Ook daarin stond dat het niet alleen naar overhead is gegaan.

De heer Van Wijngaarden vindt nog steeds dat het neerkomt op kosten die door de OdrU zijn gemaakt, en die onzichtbaar zijn. En voorlichting: dat doen de zwerfvuilambassadeurs zelf al. Al met al is het antwoord niet tot tevredenheid.

De wethouder beantwoordt de vraag over de duurzaamheidsmarkt. Er is een aantal keer over deze projecten gesproken, er zijn concepten gedeeld met het forum, en daarin stonden nog andere bedragen dan in het definitieve voorstel. De duurzaamheidsmarkt is begroot voor een subsidiebedrag van € 9.500 en het college gaat de subsidieaanvraag daarvoor toetsen.

De heer V.d. Breggen beantwoordt de vraag over de zonnepanelenactie. Het is in lijn met de eerder gepresenteerde voorstellen, het is een gevraagde bijdrage aan het ontwikkelen en uitvoeren van een campagne. Het geld is niet bedoeld voor een korting, het is voor het opzetten en uitvoeren van de campagne.

De heer Wildeman heeft nog een aanvullende vraag. Mogelijk kan hij wat helderheid bieden aan de heer Van Wijngaarden. Hij begrijpt dat de zwerfvuilambassadeurs worden gefinancierd uit een *andere* geldstroom dan die € 52.000. Gaan zij een verzoek indienen, en hoe hoog wordt dat bedrag dan?

Mevrouw Benschop, initiatiefnemer van de zwerfvuilambassadeurs, is op die avond van 23 februari aanwezig geweest. Haar idee betrof slechts prikstokken en hesjes. Dat is niet zo veel, en daarom is besloten die paar honderd euro uit de Nedvang te financieren. Een aparte geldstroom dus.

De heer Van Wijngaarden vraagt waar de rest van de € 11.000 van de Nedvang blijft als de zwerfvuilambassadeurs maar een paar honderd hebben gevraagd.

Wethouder Vermeij zal nogmaals de verantwoording van de subsidie 2016 op zwerfvuil aanpak in een overzicht aan de raad doen toekomen. **TOEZEGGING** Ook belooft hij dat het geld dat van Nedvang op een goede manier wordt besteed t.b.v. de aanpak van zwerfvuil. **TOEZEGGING**

De heer Boreel spreekt zijn waardering uit voor het werk van mevrouw Benschop, een waardering die door allen wordt ondersteund.

De heer Boreel vraagt mevrouw Kers waar zij uit afleidt dat DECO een bedrijf is.

Mevrouw Kers beaamt dat het geen bedrijf is; maar er gaan wel lokale ondernemers achter schuil. Het is een andere categorie dan vrijwilligers die initiatieven indienen.

De heer Broere heeft nog een vraag aan de wethouder. De wethouder wil het onderbrengen in de subsidieverordening, met de toetsingscriteria; maar je kan niet groen zijn, als je rood staat. De wethouder wil een doorkijkje maken naar 2018 maar dit plan gaat niet verder dan een pilot. Kan de wethouder het niet onderbrengen bij een duurzaamheidsfonds? De gemeente Haarlem heeft duurzaamheidsbeleid als topprioriteit en heeft daar een fonds aan gekoppeld, met daarin een aantal speerpunten als basis. De heer Broere geeft een aantal voorbeelden. Het is een prachtig programma waarmee je meteen ziet wie waarvoor in aanmerking kan komen. Oudewater wacht op ideeën van burgers, maar Haarlem houdt hier zelf sturing op en bepaalt vanuit de eigen speerpunten wie subsidie ontvangt. Ziet de wethouder iets in een duurzaamheidsfonds structureel?

Wethouder Vermeij wil daar graag op reageren. De raad hecht aan structurele inzet op duurzaamheid in Oudewater. Je kunt dat structureel alloceren op de gemeentebegroting, maar duurzaamheid doe je met elkaar en voor elkaar. Dus het idee van een duurzaamheidsfonds leeft ook bij het college. Het college ziet daar zeker iets in, denkt dat ook te gaan opzetten, gevoed vanuit gemeenten, subsidies, bedrijfsleven etc. De wethouder heeft in die richting al een gesprek gehad met de Rabobank, zij zijn bereid om daar een bijdrage aan te leveren. Zo wil de wethouder groen geld te krijgen om in de toekomst de duurzaamheidsinitiatieven structureel meer inhoud te geven. **TOEZEGGING**

De heer Knol vindt dat de discussie de verkeerde kant op gaat. Hij vraagt de wethouder de discussie over fondsen voor een duurzaamheidsprogramma op een ander moment te voeren en het vooral niet te ingewikkeld te maken.

De heer Boreel vraagt de heer De Bruijn of hij het begrip “activeringsenergie” kent, uit de chemie: je steekt er één keer energie in en daarna gaat het lopen. Als je start met een duurzaamheidsprogramma bijvoorbeeld, steekt dat de rest van de stad ook aan.

De heer V.d. Breggen geeft een toelichting op een aantal zaken.

Energie Oudewater is een maatschappelijke coöperatie die zich inzet voor het bevorderen van duurzame energie en het besparen van energie in Oudewater, voor mensen, bedrijven organisaties in Oudewater. Daar zoekt de organisatie partners en steun bij. De afgelopen maanden is er door het college en partijen erg veel energie in gestopt om goede invulling te geven aan de mogelijkheid die ontstaan is, en spreker is daar erg blij mee. Ambtelijk is het mogelijk gemaakt om snel aan de slag te gaan.

Een vraag aan het forum. Het traject richting duurzaamheidsprogramma is nu 15 maanden onderweg. De vraag is ook of er niet alleen vanuit initiatieven zaken kunnen worden aangereikt; het is ook aan de gemeente om ambities te formuleren. Partijen als DECO snakken naar doelen en beleid, want de activiteiten die nu worden aangenomen dragen aan iets bij en het helpt als je daarvoor een doel stelt. Er is sterk behoefte aan stip op de horizon. Alleen dan kunnen er structureel middelen worden vrijgemaakt als daar prioriteit aan gegeven wordt.

Laat Oudewater ook de ambitie hebben om zich te conformeren en invulling te geven aan het Energieakkoord. Dat betekent dat Oudewater in de komende 3 jaar 6% energie moet besparen, de landelijke ambitie.

Tot slot roept spreker het college op om mee te doen aan de (nationale) doelstelling van 14% duurzame energie, als ambitie voor Oudewater in 2020.

Zet die kerndoelen en ambities in het voorstel want dan kun je straks makkelijker aan de slag gaan. Dan wordt het duidelijk hoe je inhoudelijk kan wegen wat van belang is. Daarom van harte een oproep om doelstellingen op te nemen, bijvoorbeeld over duurzame energie. Graag dat soort concrete zaken terug laten komen in het beleid. Het is nu vernauwd tot 2 thema's maar op 23 februari zijn er veel meer benoemd (4 of 5), zoals lokale ketens maken met elkaar etc. Dringend verzoek aan de raad om die stip op de horizon te zetten! Dat kan in een week, het is een kwestie van knippen en plakken.

Want bedenk: als het nu niet in hoofdlijnen wordt meegenomen, wordt het ook niet uitgewerkt.

Wethouder Vermeij zegt dat het duurzaamheidsprogramma dat voorligt heel erg gericht is op een aantal pragmatische projecten. En dan is het goed om te werken dat er zoveel energie is om qua doelstellingen ook naar de toekomst toe nog aanvullende ambities te stellen op een aantal onderwerpen, zoals duurzaam bouwen en lokale voedselketens. Dit is het duurzaamheidsprogramma 2017-2018 en de wethouder neemt zich voor om op basis van de resultaten van de pilot ook – begin 2018 – een doorkijkje te geven over de onderwerpen van de volgende ronde. **TOEZEGGING** Bijvoorbeeld duurzaam bouwen. Daar wordt landelijk veel regelgeving voor bepaald; je moet er dus over nadenken wat je daar lokaal aan kunt toevoegen. W.b. die lokale voedselketen: prima initiatieven. Goed dat dit soort ideeën is aangereikt, er zijn dus meer dan voldoende kansen voor een breder uitgewerkt programma richting toekomst. Maar de wethouder stelt voor eerst deze concrete dingen gaan doen en daarna verder met aanvullend beleid te komen.

De voorzitter constateert dat de wethouder de door de heer V.d. Breggen genoemde doelstellingen *niet* in het plan opneemt. Hij wijst de forumleden erop dat dat nog in de raad ingebracht kan worden, en ook bij de discussie over het stuk in mei. **ACTIE** De wens van dhr. V.d Breggen is in ieder geval helder.

Wethouder Vermeij benadrukt dat het niet is meegenomen vanuit een zekere vorm van pragmatisme; de keuze van het college is om nu met deze concrete projecten aan de slag te gaan.

De heer Hopman wil daar graag nog iets over zeggen. Een duurzaamheidsprogramma houdt niet op bij een bepaald jaar. Je moet die punten opnemen om er een vervolg aan te geven, je moet vooruit blijven denken, anders bestuur je niet en heb je geen beleid.

Het lijkt de heer Wildeman verstandig om dat wat de heer V.d. Breggen vraagt, nu te formuleren, om straks een kader te hebben om op terug te vallen.

De voorzitter benadrukt dat het nu aan het college is om een collegevoorstel te schrijven, en dat de raad daar later zijn mening over kan geven.

De heer V.d. Breggen dankt de wethouder voor de toelichting. Hij herhaalt zijn punt: neem je het nu niet mee op de hoofdlijnen, dan is het er niet in mei. Een gemiste kans. Jammer, want het is er. Er zijn

ontzettend veel voorstellen die anderen al in programma's hebben uitgewerkt. Het gaat om invulling geven in Oudewater aan datgene wat de stad sowieso moet doen.

De heer V.d. Breggen ondersteunt van harte het idee van een duurzaamheidsfonds: dat sluit in zijn aard aan bij het structureel oppakken van duurzaamheid in Oudewater. Het dient een concrete gemeentelijke activiteit te zijn in het duurzaamheidsprogramma, maar daar staat hij niet bij, net als duurzaam bouwen geen ambitie van de gemeente is. Graag aandacht daarvoor, een dringend verzoek om zo'n duurzaamheidsfonds dit jaar te ontwikkelen. Dan kun je het in november invulling geven met middelen. Dringend pleidooi om daar vanuit de gemeente actief mee aan de slag te gaan!

Mevrouw Versluis van Fair Trade -gemeenten wil de raad nog iets anders meegeven. Duurzaamheid is namelijk niet alleen energie, bouwen, afval, maar het is ook *sociale* duurzaamheid: een duurzame samenleving. En dat gaat verder dan Oudewater, maar je kunt wel in Oudewater beginnen. Er zijn Fair Trade -gemeenten over de hele wereld. Duurzaamheid is veel breder.

Vanuit Fair Trade -gemeenten heeft zij subsidie aangevraagd maar het is niet een project voor een paar jaar, maar eigenlijk voor het leven, want sociale duurzaamheid gaat ook over respect voor mens en milieu. En daar past Fair Trade weer bij.

De raad zal dit jaar van Fair Trade een voorstel krijgen want de raad moet achter de intentie van Fair Trade -gemeenten staan en zou het moeten opnemen in hun (inkoop)beleid. **TOEZEGGING**

De voorzitter rondt dit agendapunt af.

Conclusie: Bespreekstuk voor de raad.

6. Raadsinformatiebrief Blijverslening. Geagendeerd op verzoek van het college.

De heer Broere vindt de blijverslening een mooi voorbeeld van sociale duurzaamheid. Hij begrijpt dat het college niet erg positief is over de blijverslening. Zijn fractie kijkt daar anders tegenaan.

De blijverslening is in het leven geroepen i.v.m. het scheiden van wonen en zorg. Het gaat dus niet om situaties waar sprake is van een zware zorgvraag. De wethouder gaf aan dat ook elders geld te halen valt maar de ervaring leert dat dat niet lukt als mensen wat ouder zijn. De gevolgtrekking die in het stuk wordt gedaan is precies omgekeerd; waarom?

Er zijn veel gemeenten die constateren dat een blijverslening aansluit bij scheiden van wonen en zorg en ook voorziet in een behoefte van inwoners.

In veel gemeenten wordt dit uitgevoerd door de ambtenaren die ook de starterslening doen. Er zit dan ook een verband tussen die twee. Over de starterslening was het college heel positief, maar nu draait de wethouder diezelfde argumenten om.

De heer Broere raadt aan om over een jaar te evalueren. Ook stelt hij voor de kosten te laten dekken uit de bestemmingsreserve startersleningen.

Tot slot: er worden twee mogelijkheden aangegeven: in de RIB zet de wethouder de persoonlijke lening en de hypothecaire variant naast elkaar maar de hypothecaire variant is veel goedkoper.

Wethouder Vermeij geeft aan dat het college benieuwd is naar de mening van de raad over de blijverslening. Daarom is de RIB geagendeerd.

Voor langer zelfstandig blijven wonen zijn er ook andere hulpmiddelen, zoals een traplift etc.

De heer Broere legt een koppeling met een starterslening maar daar zit veel meer noodzaak in: als mensen de aankoop van een woning financieel niet rond krijgen kan dat met de starterslening misschien net wel. Voor de blijverslening is die noodzaak er veel minder.

Uitvoeringskosten: een jaar proberen en daarna evalueren zou terecht zijn, maar bestemmingsreserve van het startersfonds hiervoor gebruiken lijkt de wethouder geen goed idee, want dat is voor een andere doelgroep bestemd.

Persoonlijke lening / consumptief krediet en hypotheclair zijn de mogelijkheden waar mensen gebruik van kunnen maken. Dat ligt voor iedereen verschillend.

De heer Broere wijst op het scheiden van wonen en zorg als hoofdreden voor veel gemeenten om die blijverslening op te zetten, bedoeld voor een groep die niet terecht kan bij de bank. Het gaat niet om kapitale bedragen maar deze mensen moeten wel geholpen worden.

Over die bestemmingsreserve nog het volgende: het wordt ambtelijk ondergebracht bij dezelfde mensen, die weten hoe dit systeem werkt.

Volgens de wethouder is er slechts een zeer beperkt aantal gemeenten waar dit effectief is. Hij twijfelt dan ook sterk aan de noodzaak.

Mensen die bij de bank het geld niet krijgen: voor die blijverslening gelden nagenoeg dezelfde voorwaarden als bij een lening bij de bank, dus de kans dat je die dan wél zou krijgen is relatief beperkt.

Daarnaast zijn er veel kosten en uitvoeringsinspanningen mee gemoeid waarvan de wethouder zich afvraagt of dat in verhouding staat tot de effectiviteit.

De heer De Bruijn vindt het vreemd dat het college in een RIB vraagt of het moet doorgaan met uitvoeren van een aangenomen motie (juni 2016). Daar gaat het forum echter niet over.

Het college stelt voor af te zien van een blijverslening omdat het weinig toevoegt aan de mogelijkheden voor huiseigenaren om hun huis aan te passen; argument is dat er voldoende mogelijkheden zijn op de reguliere financiële markt tegen nagenoeg dezelfde voorwaarden. Maar de raad heeft in juni 2016 bij de motie o.a. als overweging genoemd dat het voor huiseigenaren een steun in de rug kan zijn voor ouderen die, vanuit de banken gezien, onvoldoende eigen middelen hebben en een te laag inkomen/pensioen om een lening te kunnen afsluiten. Zij hebben vaak wel vermogen in stenen, in huizen, maar niet in andere middelen. Volgens spreker zijn de banken daar nog steeds terughoudend in. Daarnaast is ook gesteld dat een blijverslening een van de instrumenten kan zijn om het langer thuis moeten blijven wonen in Oudawater te faciliteren, en een van de mogelijkheden om hun woning levensloopbestendiger te maken of aan te passen aan een zorgvraag. Die blijverslening is dus een instrument dat je kunt aanbieden aan de oudere burgers van Oudewater, om langer thuis te kunnen blijven wonen.

Vreemd is dat de wethouder stelt dat een blijverslening uitsluitend beschikbaar is voor huishoudens die voldoende financiële middelen hebben. Hoe komt de wethouder aan dat argument? Spreker raadt aan om te lezen wat hierover staat op de websites van KBO, PCOB, ANBO, waar juist het tegenovergestelde wordt gezegd, nl. dat een blijverslening zeker een bijdrage kan leveren als het gaat om deze problematiek, en ook bij de aanbieder, SVN.

Het CDA vraagt de wethouder dus door te pakken en uitvoering te geven aan de motie van juni 2016. Spreker heeft gehoord dat er meer dan 100 gemeenten bezig zijn met invoering van de blijverslening, als een nieuw fenomeen, en dat er inderdaad al een paar gemeenten zijn die dit daadwerkelijk hebben ingevoerd.

Wethouder Vermeij stelt dat het er uiteindelijk om gaat of het college al dan niet een voorstel doet naar de raad voor een blijverslening. De informatie van vanavond vindt hij waardevol; hij neemt dat mee in de overwegingen. **TOEZEGGING**

Wel wil hij nog wijzen op het volgende. Er wordt vrij makkelijk gesteld dat de blijverslening het lenen makkelijker mogelijk zou maken dan een reguliere hypotheek. Maar dat is absoluut niet het geval. Voor een blijverslening gelden nagenoeg dezelfde voorwaarden als bij een bank. Dus als het bij een bank niet kan, is de kans dat het via dit instrument wél kan, gering.

De heer De Bruijn heeft de indruk dat dat niet klopt. Het instrument heeft grote aandacht bij heel veel gemeenten. Het is juist bedoeld als een zetje in de rug om mensen op weg te helpen.

De heer Broere wijst erop dat het ook bij een starterslening gaat om een laatste zetje, en datzelfde geldt nu ook voor de mensen die een blijverslening nodig hebben. Ze krijgen dat net niet bij de bank voor elkaar en daar kan de gemeente hen dus mee helpen. Waarom draait de wethouder het argument dat pleitte vóór de starterslening, nu om als het gaat om de blijverslening?

De heer Wildeman is verbaasd over het feit dat dit onderwerp wordt aangekaart via een RIB. De raad heeft het college gevraagd met een voorstel te komen maar nu is er blijkbaar gekozen voor een tussenvorm. Spreker vindt dat een wat vreemde procedure.

Als het gaat om de argumentatie: uitgangspunt is dat er maatwerk geleverd wordt, en dat kan alleen als er meerdere instrumenten zijn. Voor sommige mensen werken andere instrumenten dan voor andere; hoe meer instrumenten je hebt, hoe beter je je bevolking kunt faciliteren. In principe moet je zo'n initiatief ondersteunen tenzij er zeer zwaarwegende bezwaren tegen zijn. Die blijken niet uit de RIB. De onderbouwing was wat dat betreft nogal beperkt. De argumentatie dat het in nog maar in weinig gemeenten wordt toegepast bijvoorbeeld: het is een nieuw instrument dus dat is logisch. Er is in de RIB van een negatief perspectief uitgegaan. Het roept veel vragen op.

De heer Wildeman stelt voor een voorstel aan de raad voor te leggen. Hij staat nog steeds achter de argumenten uit de motie van het CDA die hij destijds heeft ondersteund.

De heer Knol bevestigt dat. Een van de mogelijkheden om sociaal beleid vorm te geven is de integratie tussen wonen, welzijn en zorg, en dit is bij uitstek een instrument dat daaraan bijdraagt: het gaat om particulieren die zelf hun woning levensloopbestendig willen maken, en daar geeft de gemeente hen een steunte voor in de rug. De discussie hierover zal in de raad gevoerd worden.

De heer Boreel vraagt zich af wat de doelgroep is voor de blijverslening. Het gaat om oudere woningbezitters die hun woning willen verbouwen; ze hebben na een werkzaam leven van 40 jaar geen geld daarvoor, maar wel een handicap, maar die handicap is niet zwaar genoeg voor een Wmo-indicatie en bijbehorende vergoeding. Hun hypotheek is helemaal of grotendeels afgelost, dus waarom zou een bank die resthypotheek niet wat willen verhogen voor zo'n verbouwing? Hoe groot is die doelgroep eigenlijk? De heer Boreel is het eens met de argumentatie van het college.

Het is een revolverend fonds maar hoe revolverend is dat, als mensen komen te overlijden en het geld niet meer terugkomt? Het zal dus meer kosten dan eenmalig een bedrag vrijmaken. Het lijkt de heer Boreel geen kerntaak van de gemeente om mensen die hun woning willen verbouwen, te faciliteren. Daarbij komt dat het moeilijk is om een criterium vast te stellen voor de leeftijd en de handicap. Bovendien komt daar handhaving en controle bij dus een zekere mate aan ambtelijke kosten.

De fractie van VVD/D66 zich daarom goed vinden in de conclusie van het college dat dit fonds niet opgericht moet worden. En de argumenten van "hoe meer instrumenten hoe beter": het wordt juist een wirwar van mogelijkheden. Er zijn al voldoende mogelijkheden voor oudere mensen om aan geld te komen, al was het maar bij kinderen, familie, of de kerk. Er moet op een gegeven moment ook een stuk zelfvoorzienendheid zijn. Het is niet zo dat de gemeente altijd maar klaar moet staan.

Dan nog een vraag: de gemeente betaalt aan de SVN een beheervergoeding van 0,5% per jaar over de restschuld. Is dat voor de openstaande som? En gaat dat bedrag af van dat revolverende fonds?

Wethouder Vermeij bevestigt dat. Een fonds voor blijverslening of starterslening is in beheer bij SVN, en zij vragen een vergoeding om dat fonds te kunnen beheren, een vergoeding over de lening. Dat zijn dus kosten die je maakt.

De heer De Bruijn concludeert dat de indieners en de ondersteuners van de motie van 2016 nog volledig achter de motie staan. Hoe gaat het nu verder? Moeten de indieners het uitvoeren van de motie straks opnieuw afdwingen? Hij hoopt van niet. Graag een duidelijk antwoord want anders komt het CDA met een motie op 16 maart, om het af te dwingen.

Wethouder Vermeij legt uit dat de motie is aangenomen en dat in de RIB een aantal overwegingen wordt meegenomen; nu komen er vanuit de raad nog allerlei inhoudelijke argumenten bij die onder de motie liggen, die de wethouder kan meenemen **TOEZEGGING**. De wethouder gaat ermee verder en de heer De Bruijn hoeft geen motie in te dienen want dat is al gebeurd en die is aangenomen door de raad.

De voorzitter vat samen dat het college met een voorstel naar de raad komt, ter bespreking in de raad.

De heer De Bruijn zou graag binnen een week of twee een toezegging horen wanneer dit stuk dan in de raad komt. Graag een voorstel binnen uiterlijk drie maanden.

De wethouder zal dat bespreken in het college. **TOEZEGGING**

De heer Wildeman kijkt uit naar het voorstel van het college. Hij gaat ervan uit dat het een positief voorstel zal zijn.

De heer Boreel vindt dit geen vreemd instrument: als het college nadelen ziet aan het uitvoeren van de motie en de mening van de raad nog eens wil peilen, is een RIB daar een nette manier voor. Spreker neemt aan dat deze RIB niet naar de raad gaat.

[Dat is correct.]

7. Ter inzage liggende stukken en mededelingen

Er zijn geen vragen over ter inzage liggende stukken en mededelingen.

8. Gelegenheid tot het stellen van vragen aan de portefeuillehouders

(Een aantal vragen is vooraf op schrift gesteld, waarvoor dank)

Structuurvisie/beeldkwaliteit St-Jansstraat/Wijngaardstraat, de heer De Bruijn

In het forum Ruimte d.d. 31 januari 2017 meldde wethouder Duindam op vragen van het CDA dat er een beeldkwaliteitsplan ter advisering ligt bij MooiSticht dat op 14 februari behandeld zou worden. Het plan is ook toegestuurd aan de WBVO. Er wordt ingezet op de coördinatieregeling, waarbij bouwplan en bestemmingsplan gelijk op lopen zodat bezwaarmakers slechts één rechtsgang kunnen maken naar de Raad van State. Naar aanleiding van de vraag van het CDA wanneer het beeldkwaliteitsplan aan de Raad wordt voorgelegd ter vaststelling antwoordde wethouder Duindam dat dit niet zo werkt en dat, nadat het advies van MooiSticht bekend is, het verwerkt wordt in een postzegelbestemmingsplan, en dat komt naar de raad.

Vragen: 1. Hoe verhoudt zich deze door de wethouder genoemde procedure met de procedure “vaststelling beeldkwaliteitsplan” zoals dat op de website van de gemeente Oudewater is te vinden, namelijk:

- Vooroverleg met Stichting Hugo Kotestein en/of een andere belangenorganisatie door aanvrager
- Toetsing aan stedenbouwkundige randvoorwaarden en uitgangspunten
- Beeldkwaliteitsplan wordt voorgelegd aan de welstandscommissie MooiSticht
- Ter inzage leggen van het beeldkwaliteitsplan voor eventuele zienswijze van belanghebbenden
- Vaststelling beeldkwaliteitsplan door de gemeenteraad.

2. Hoe verhoudt zich deze door de wethouder genoemde procedure met de “Handreiking Grote projecten in Oudewater” die het college al vele jaren intern heeft vastgesteld (en aan de raad ter informatie overhandigt) en hanteert bij de ontwikkeling van grote projecten in Oudewater?

Wethouder Duindam antwoordt dat zijn antwoord van 31 januari zich *niet* verhoudt met deze procedures. Dat heeft hij destijds ook aangegeven, en ook dat hij daarop zou terugkomen. Bij dezen dus. Vandaag heeft hier met MooiSticht overleg gehad: de procedure wordt toegepast zoals hier aangegeven. Er komt dus een beeldkwaliteitsplan, en dat wordt ter vaststelling voorgelegd aan de raad. **TOEZEGGING**
De heer De Bruijn vraagt of er ruimte is voor het indienen van zienswijzen door belanghebbenden en of ook de zienswijzen worden voorgelegd aan de raad.

Wethouder Duindam antwoordt bevestigend. Zie de 5 bullits hierboven.

Beschermde bomenlijst, de heer De Bruijn

Sinds 23 januari 2017 ligt een voorlopig definitieve beschermde bomenlijst 6 weken ter inzage. In het forum Ruimte d.d. 10 maart 2014 heeft toenmalig wethouder Van Wijngaarden gemeld dat het vaststellen van de beschermde bomenlijst een bevoegdheid is van de raad. Derhalve is toen in de raadsvergadering van 26 maart 2014 de vorige beschermde bomenlijst vastgesteld.

Vraag: Is het college voornemens de beschermde bomenlijst die vanaf 23 januari 2017 ter inzage ligt ook ter definitieve goedkeuring voor te leggen aan de raad? Zo niet: Wat is dan de reden om af te wijken van hetgeen toegezegd is in maart 2014?

Wethouder Vermeij bevestigt dat er een voorlopige beschermde bomenlijst ter inzage heeft gelegen. Die termijn is afgelopen vrijdag afgelopen, en de lijst wordt dus komende weken behandeld. Het afhandelen van de definitieve lijst is een bevoegdheid van de raad dus t.z.t. kan de raad die lijst tegemoetzien met de vraag om die ook vast te stellen. **TOEZEGGING**

Wegverharding Noord- en Zuid Linschoterzandweg, de heer De Bruijn

Op 28 april 2016 heeft het CDA vragen gesteld over de (in de ogen van het CDA slechte en onveilige) asfalteringswerkzaamheden op de Noord- en Zuid Linschoterzandweg. Op 6 juni 2016 is daarop geantwoord met een Raadsinformatiebrief. Sinds die tijd (april 2016) zijn er geen asfalteringswerkzaamheden uitgevoerd. Maar de situatie is ten opzichte van april 2016 verder verslechterd.

Vraag: Zijn er op korte termijn nog asfalteringswerkzaamheden gepland op de Noord- en Zuid-Linschoterzandweg die de situatie gaan verbeteren c.q. veiliger maken?

Wethouder Vermeij zegt dat er op dit moment nog geen concrete werkzaamheden zijn gepland. Wel is in december, ter hoogte van Zuid-Linschoterzandweg 70, die “hobbel/verkeersdrempel” rechtgetrokken.

De heer De Bruijn vraagt of het de wethouder bekend is hoe de situatie verslechterd is sinds april 2016. Hij wijst op het komende voorjaar- en zomerseizoen, er komen dus veel meer fietsers, en vraagt een toezegging om actie te ondernemen, bijv. door omwonenden met kinderen te bevragen.

Wethouder Vermeij antwoordt dat dat een reguliere werkwijze is bij de afdeling Wegbeheer. Periodiek worden de wegen geïnspecteerd en wordt er, indien noodzakelijk, correctief onderhoud uitgevoerd.

De heer De Bruijn verzoekt de wethouder dat de komende twee weken te organiseren.

De wethouder kan vanavond geen planning maken van de werkzaamheden van de wegeninspecteurs maar belooft het met de teammanagers van de afdeling Wegenbeheer te bespreken, om te zien wanneer inspectie en indien nodig onderhoud gedaan kan worden. **TOEZEGGING**

De heer Boreel heeft niet de indruk dat de weg zo sterk verslechterd is. Het is na het baggeren heel snel verzakt, de laatste teerwerkzaamheden waren vorig jaar, maar sindsdien is hij niet verslechterd. Spreker pleit ervoor om niet overhaast, onder druk, met elke keer vragen stellen, de situatie op achterstand te brengen. Het is nu een kwestie van wachten tot het zijn beslag krijgt en totdat duidelijk is wie verantwoordelijk is en de rekening moet betalen voor het definitief herstel.

De heer De Bruijn kijkt daar anders tegenaan, hij vindt dat de Noord-Linschoterzandweg zeker verslechterd is: richels, boomwortels etc. Ambtenaren zullen zeker opmerken dat daar het nodige moet gaan gebeuren.

Herziening Bestemmingsplan Landelijkgebied Hekendorp en Papekop, de heer De Bruijn

In december 2016 heeft het voorontwerp bestemmingsplan Landelijk gebied Hekendorp en Papekop ter inzage gelegen. In de politieke agenda (versie 16-02-2017) is de verwachte raadsbehandeling ter vaststelling van dit herziene bestemmingsplan opgeschoven van Q1-2017 naar Q4-2017.

Vragen: 1. Wat is de reden dat deze behandeling 3 kwartalen is opgeschoven en hoe verhoudt zich dat met het gegeven dat het huidige bestemmingsplan “te oud” is zodat er geen leges meer geheven kan worden op vergunningaanvragen?

2. Wat zijn de gevolgen voor belanghebbenden die op basis van het nieuwe (herziene) bestemmingsplan vergunningen aanvragen die op dit moment niet passen in het huidige bestemmingsplan?

3. Wil het college toezeggen dat vergunningaanvragen die momenteel nog niet passen in het huidige bestemmingsplan maar wel in het herziene bestemmingsplan, aangevraagd en behandeld kunnen worden zonder dat dit voor de belanghebbende extra leges kost (omdat het herziene bestemmingsplan nog niet van kracht is)?

Wethouder Duindam beantwoordt deze vragen. Er zijn 60 reacties op het nieuwe bestemmingsplan gekomen, die worden nu verwerkt. Het streven is om het vóór de vakantieperiode ter inzage te leggen. Dan kan het op 28 september 2017 behandeld worden in deze raad. Lukt dat niet, dan zal het over de zomer heen getild moeten worden naar Q4. **TOEZEGGING** Vandaar dat Q1 is opgeschoven naar Q4.

Hoe verhoudt zich dat met het feit dat het te oud is: het betekent alleen dat er drie kwartalen langer geen leges worden geheven.

Er zijn *geen* gevolgen (tweede vraag), want er wordt altijd zo coulant mogelijk met vergunningaanvragen omgegaan. Bij huidige bouwaanvragen wordt altijd gekeken naar nieuwe bestemmingsplannen en regels.

Antwoord op de derde vraag: zolang het nieuwe bestemmingsplan niet geldig is kunnen er geen leges gevraagd worden want dan geldt nog het oude bestemmingsplan.

De heer De Bruijn weet van een concreet geval van een burger die weet dat hij op basis van het herziene bestemmingsplan iets kan doen. De behandelend ambtenaar zegt dat het hem veel geld gaat kosten en dat het afgewezen zal worden. Dat is dus heel anders dan de wethouder zegt, want deze zegt dat mensen een aanvraag kunnen indienen zonder een afwijzing te krijgen.

Wethouder Duindam bevestigt dat. Dat soort cases ontvangt hij graag, want er is een algemene regel afgesproken om het de burgers makkelijk te maken: “ja, tenzij”. De wethouder kan niet uitsluiten dat een ambtenaar een keer met het verkeerde been uit bed stapte maar dat is de lijn die staat.

De heer De Bruijn zal de casus aan de wethouder doorgeven. **ACTIE**

Fijnstof-uitstoot door pluimveebedrijven, de heer Boreel

De heer Boreel verwijst naar de recente informatie in de pers over het fijnstof dat wordt uitgestoten door pluimveebedrijven, met name de bedrijven waar scharrelkippen rondlopen. Spreker vraagt de wethouder of het mogelijk is te controleren of – gezien deze nieuwe informatie – het Oudewaterse pluimveebedrijf nog aan de nieuwe normen voldoet, of dat het mogelijk is om in goed overleg met deze ondernemer een strengere afzuiging te realiseren aangezien er schade kan optreden voor de volksgezondheid.

Wethouder Vermeij is op de hoogte van de persberichten over de impact van fijnstof op de gezondheid van mensen. In 2014 is in het Oudewaterse pluimveebedrijf vogelgriep geweest en de wethouder heeft

toen het initiatief genomen om met de ondernemer en de buurt in gesprek te gaan over verbetering van de situatie. Dat initiatief werd doorkruist door een rechtszaak, aangespannen door een van de burens, juist over deze vraag. Zo lang het nog onder de rechter is lijkt het de wethouder niet goed om dit proces op te starten. Maar dat is een tijdrovende kwestie, en er is weer een extra periode van 6 weken aangekondigd om tot een uitspraak te komen. Dat is jammer, want bij de ondernemer is er zeker bereidheid om samen met de gemeente en de OdrU te zoeken naar verbetermogelijkheden. Zodra de uitkomst van de rechtszaak bekend is zal de wethouder het gesprek met de ondernemer weer oppakken. **TOEZEGGING**

De heer Knol vindt dat een onbevredigend antwoord. Omwonenden zijn erg ongerust, en spreker vraagt de wethouder om de bewoners actief te informeren en een toelichting te geven op de situatie en wat er aan handhaving gebeurt.

Wethouder Vermeij laat weten dat juist vanmorgen is afgesproken de bewoners per brief te informeren over de stand van zaken (cc aan de raad). **TOEZEGGING**

Bomen in Oudewater, de heer Knol

De heer Knol stelt vast dat bomen die in Oudewater die in de weg staan, heel snel ziek verklaard worden om vervolgens gekapt te worden. Zo las hij in de IJsselbode dat voor de treurbeuk aan het Papenhoef een kapvergunning is afgegeven omdat hij ziek geworden was, waarna er een nieuwe boom geplant zou worden die dan meteen weer op de lijst zou worden gezet. Wat zijn de criteria voor het besluit om een kapvergunning af te geven voor een boom die op die lijst staat, en wat is nu de stand van zaken?

Wethouder Vermeij beantwoordt de vragen als volgt. De criteria die van toepassing zijn om bomen op de lijst van beschermde bomen te plaatsen zijn helder, maar de criteria om te kappen zijn veel minder helder. Er is veel te doen geweest over deze boom. Uiteindelijk en alles overziende heeft het college advies gevraagd over hoe om te gaan met het verzoek om deze boom te kappen. Dat advies is gekomen, en het college heeft geconstateerd dat de noodzaak om de boom te kappen onvoldoende is aangetoond. Die kapvergunning wordt dus niet afgegeven. Daarnaast is besloten dat kapvergunningen van bomen op beschermde lijsten niet meer bij ambtelijk mandaat afgegeven kunnen worden, maar alleen door het college. Die procedure is dus aangescherpt. De vraag van de heer Knol beluisterend denkt de wethouder dat het goed is om straks bij de nieuwe lijst met beschermde bomen met elkaar na te denken over de criteria om een boom te kappen of van de lijst af te voeren. **TOEZEGGING**

De heer Knol las dat er in dit geval een kapvergunning is afgegeven en dat op grond van een onduidelijk criterium besloten is de te herplanten boom meteen op de lijst te plaatsen.

Maar de kapvergunning is blijikbaar van de baan en de boom staat dus weer op de lijst.

De wethouder bevestigt dat.

De heer Boreel vraagt welke *sancties* er staan op het kappen van een monumentale boom.

De wethouder zal navragen welke sancties daarop staan en de raad daar schriftelijk over informeren. **TOEZEGGING**. Het is in ieder geval een strafbaar feit.

De heer De Bruijn concludeert dat de treurbeuk niet gekapt is omdat hij kennelijk inmiddels weer beter was.

Sluiting, plm. 23.00 uur.

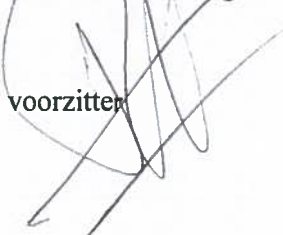
Gewijzigd/ongewijzigd vastgesteld in de openbare vergadering van 11 april 2017,

A. van der Lugt,

griffier

R.A. van den Hoogen

voorzitter